

MUNICIPIUL ZALĂU

PRIMAR

450016 - Zalău, Piața Iuliu Maniu nr.3, Județul Sălaj
Telefon: (40)/260/610550 Fax: (40)/260/661869
http://www.zalausj.ro e-mail: primaria@zalausj.ro

Certificat RO-3415/1 pentru
Sistem de Management al Calității
Conform ISO 9001:2008

Nr. 54767 din 29.11.2010

INFORMARE PRIVIND CAZURILE DE FRAUDĂ, FAPTELE DE CORUPȚIE ȘI INFRAȚIUNILE DE SERVICIU SAU ÎN LEGĂTURĂ CU SERVICIUL PREVĂZUTE DE CODUL PENAL AL ROMÂNIEI SAU LEGI SPECIALE, CE POT FI SĂVÂRȘITE DE CĂTRE FUNCȚIONARII PUBLICI / ALEȘII LOCALI

Spre știință:

- primar, viceprimari, consilierii locali
- funcționarii publici din aparatul propriu al Primarului
- funcționarii publici din cadrul Direcției Publice Comunitare de Evidența

Persoanelor

Legea nr.78 din 8 mai 2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție ce se aplică, printre altele, și următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

În articole 2 – 4 ale legii de mai sus sunt stabilite **Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție**, după cum urmează:

“ART. 2

Persoanele prevăzute la art.1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

ART. 3

(1) Persoanele prevăzute la art.1 lit.a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, **au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr.115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.**

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin.(1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr.115/1996.

ART. 4

(1) Persoanele prevăzute la art.1 lit.a) și c) **au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.**

(2) Dispozițiile Legii nr.115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin.(1).

Capitolul 3 al Legii nr.78/2000 reglementează infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție cât și infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție după cum urmează:

SECȚIUNEA 1

Categorii de infracțiuni

ART. 5

(1) **În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni de corupție infracțiunile prevăzute la art.254 - 257 din Codul penal, la art.6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art.254 - 257 din Codul penal, și la art.6¹ și 8² din prezenta lege.**

(2) **În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție infracțiunile prevăzute la art.10 - 13.**

(3) **Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor menționate la art.17, care sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu cele asimilate acestora.**

(4) **Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art.18¹ - 18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene.**

SECȚIUNEA a 2-a

Infracțiuni de corupție

ART. 6

Infracțiunile de luare de mită - prevăzută la art.254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art.255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite - prevăzută la art.256 din Codul penal și de trafic de influență - prevăzută la art.257 din Codul penal se pedepesc potrivit acelor texte de lege.

ART.6¹

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea faptă.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la alin.(1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin.(2).

ART. 7

(1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art.254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art.256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art.6¹ și 8² din prezenta lege au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin.(1) și (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

.....

ART. 8¹

Prevederile art.254 - 257 din Codul penal și ale art.6¹ și 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și următoarelor persoane:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

.....

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercită funcții judiciare în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

ART. 8²

Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar al unui stat străin ori al unei organizații publice internaționale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obținerii unui folos necuvenit în cadrul operațiunilor economice internaționale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

.....

SECȚIUNEA a 3-a

Infrațiuni asimilate infracțiunilor de corupție

ART. 10

Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmărirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

ART. 11

(1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

ART. 12

Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea

de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

ART. 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

ART. 13^{^1}

Infrațiunea de șantaj, prevăzută la art.194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art.1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

ART. 13^{^2}

Infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infrațiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

ART. 14

Dacă faptele prevăzute la art.12 și 13 sunt săvârșite în condițiile art.9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

ART. 15

Tentativa la infrațiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

ART. 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infrațiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infrațiuni în legătură directă cu infrațiunile de corupție

ART. 17

În înțelesul prezentei legi, următoarele infrațiuni sunt în legătură directă cu infrațiunile de corupție, cu infrațiunile asimilate acestora sau cu infrațiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:

a) tăinuirea bunurilor provenite din săvârșirea unei infrațiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a, precum și favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infrațiune;

b) asocierea în vederea săvârșirii unei infrațiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;

c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infrațiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infrațiune;

d) abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, săvârșite în realizarea scopului urmărit, printr-o infrațiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

d¹) șantajul, săvârșit în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

e) infracțiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

f) contrabanda cu bunuri provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșită în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;

g) infracțiunile prevăzute în Legea nr.241 din 15 iulie 2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

h) infracțiunea de bancrută frauduloasă și celelalte infracțiuni prevăzute în Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

i) traficul de droguri, traficul de substanțe toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

j) infracțiunile de trafic de persoane, prevăzute în Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

k) infracțiunea prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr.466/2002, săvârșită în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.

SECȚIUNEA 4¹

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene

ART. 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin.(1).

ART. 18³

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art.18¹ - 18³ se pedepsește.

ART. 18⁵

Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹ - 18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Comunităților Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele acelui agent economic, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții comune

ART. 19

În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

ART. 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Prin **O.U.G. nr.43 din 4 aprilie 2002** s-a înființat Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.

Direcția Națională Anticorupție este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte

autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Potrivit art.3, **atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție sunt următoarele:**

a) efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, în Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și în prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000 care sunt, potrivit art.13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;

b) conducerea, supravegherea și controlul actelor de cercetare penală, efectuate din dispozițiile procurorului de către ofițerii de poliție judiciară aflați sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție;

c) conducerea, supravegherea și controlul activităților de ordin tehnic ale urmăririi penale, efectuate de specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

c¹) sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000, cu modificările ulterioare, care sunt, potrivit art.13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;

c²) participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

c³) exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

d) studierea cauzelor care generează și a condițiilor care favorizează corupția, elaborarea și prezentarea propunerilor în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale;

e) elaborarea raportului anual privind activitatea Direcției Naționale Anticorupție și prezentarea acestuia Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor, iar ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Direcției Naționale Anticorupție;

f) constituirea și actualizarea bazei de date în domeniul faptelor de corupție;

g) exercitarea altor atribuții prevăzute de lege.

(2) Direcția Națională Anticorupție exercită drepturile și îndeplinește obligațiile procedurale prevăzute de lege, în cauzele privind infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența sa.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție emite ordine.

ART. 13

(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: ... primarii și viceprimarii municipiilor; persoanele prevăzute la art.8¹ din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(1¹) Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție.

(1²) Direcția Națională Anticorupție este competentă să efectueze urmărirea penală, dacă s-a cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro, în cazul infracțiunilor prevăzute la art.215 alin.1, 2, 3 și 5, art.246, 247, 248 și 248¹ din Codul penal, al infracțiunilor prevăzute la art.175, 177 și 178 - 181 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

(2) Procurorii specializați din cadrul Direcției Naționale Anticorupție efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alin.(1), (1¹) și (1²).

(3) Urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile prevăzute la alin. (1),(1¹) și (1²), săvârșite de militarii în activitate, se efectuează de procurori militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, indiferent de gradul militar pe care îl au persoanele cercetate.

(4) Sunt de competența parchetelor de pe lângă instanțe, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt date, conform alin.(1), (1¹) și (1²), în competența Direcției Naționale Anticorupție.

Codul penal al României reglementează în Titlul VI infracțiunile care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege:

CAP. 1

Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul

ART. 246

Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor

Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

ART. 247

Abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi

Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

ART. 248

Abuzul în serviciu contra intereselor publice

Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta

cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art.145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

ART. 248¹

Abuzul în serviciu în formă calificată

Dacă faptele prevăzute în art.246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 249

Neglijența în serviciu

Încălcarea din culpă, de către un funcționar public, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă s-a cauzat o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art.145 sau o pagubă patrimoniului acesteia ori o vătămare importantă intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Fapta prevăzută în alin.1, dacă a avut consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

ART. 250

Purtarea abuzivă

Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Amenințarea săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin.1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Lovirea sau alte acte de violență săvârșite de către un funcționar public, în condițiile alin.1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Vătămarea corporală săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin.1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin.1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

ART. 253¹

Conflictul de interese

Fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act ori participă la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru sine, soțul său, o rudă ori un afîn până la gradul II inclusiv, sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de servicii sau foloase de orice natură, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe durată maximă.

Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în cazul emiterii, aprobării sau adoptării actelor normative.

ART. 254

Luarea de mită

Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o

respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Fapta prevăzută în alin.1, dacă a fost săvârșită de un funcționar cu atribuții de control, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

ART. 255

Darea de mită

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art.254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Fapta prevăzută în alineatul precedent nu constituie infracțiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune.

Dispozițiile art.254 alin.3 se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare.

Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazurile arătate în alin.2 și 3.

ART. 256

Primirea de foloase necuvenite

Primirea de către un funcționar, direct sau indirect, de bani ori de alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

ART. 257

Traficul de influență

Primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

Dispozițiile art.256 alin.2 se aplică în mod corespunzător.

Legea nr.188 din 8 decembrie 1999 republicată privind Statutul funcționarilor publici, alături de sancțiunile disciplinare, prevede următoarele reglementări în ce privește răspunderea funcționarilor publici:

ART. 84

Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează:

- a) pentru pagubele produse cu vinovăție patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează;
- b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

ART. 85

(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art.84 lit.a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ.

(3) Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

ART. 86

(1) Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale.

(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art.54 lit.h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.

(3) Dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

(4) În situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă.

(5) De la momentul începerii urmăririi penale, în situația în care funcționarul public poate influența cercetarea, persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri fără personalitate juridică a autorității ori instituției publice

Având în vedere prevederile de mai sus, pentru prevenirea și gestionarea fraudelor, a faptelor de corupție și a infracțiunilor de serviciu sau în legătură cu serviciul la nivelul instituției publice Primăria Municipiului Zalău vor fi puse în aplicare în cadrul PMZ următoarele măsuri:

Faptele de corupție atrag răspunderea civilă, disciplinară sau penală a persoanei vinovate. În funcție de gravitatea și conținutul acestora, ele pot constitui infracțiuni.

Sesizările făcute de către orice persoană fizică sau juridică privind fapte de corupție, fraudă sau orice infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul prevăzute de Codul penal sau legi speciale, săvârșite de către un funcționar

public/ales local se vor înregistra la registratura instituției eliberându-se în acest sens o dovadă de depunere a sesizării, și se vor direcționa Serviciului juridic.

Sesizările anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare ale petiționarului nu se vor lua în considerare și, în conformitate cu prevederile O.G. nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, vor fi clasate. Ca urmare a înregistrării sesizării, Serviciul juridic va comunica persoanei fizice sau juridice care a făcut sesizarea un răspuns în termenul prevăzut de lege.

Serviciul juridic va comunica sesizarea Comisiei de disciplină, anunțând totodată Serviciul de Resurse Umane asupra conținutului sesizării, pentru a se lua, dacă este cazul măsurile prevăzute de Legea nr.188/1999.

Deoarece sesizările trebuie să facă referire la fapte reale și avându-se în vedere potențialul caracter șicanator al unor false sesizări, Serviciul juridic va putea solicita petiționarului să depună dovezi în susținerea sesizării sale, fără a se substitui, însă, prin aceasta în rolul Parchetului și al organelor de cercetare penală de investigare a faptelor penale.

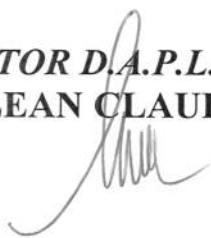
Dacă se constată că fapta sesizată întrunește elementele unei infracțiuni, Serviciul juridic va înainta sesizarea însoțită de eventualele dovezi depuse de către petiționar, Parchetului de pe lângă Judecătoria Zalău, Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj sau structurii teritoriale a Direcției Naționale Anticorupție.

Serviciul juridic, în vederea prevenirii apariției situațiilor de incompatibilitate/conflict de interese, va întocmi și va aduce la cunoștința tuturor funcționarilor publici, anual precum și la apariția oricărei modificări legislative aplicabile în cauză, o informare cu privire la cazurile ce constituie, conform legii, fraudă, corupție, infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul. De asemenea, Serviciul juridic va asigura consultanță juridică funcționarilor publici din cadrul instituției și respectiv aleșilor locali în ceea ce privește întrebările legate de legislația aplicabilă faptelor de corupție, fraudă, infracțiuni în legătură cu serviciul sau alte infracțiuni săvârșite de către funcționari publici/aleși locali prevăzute de legi speciale.

Serviciul Resurse Umane va asigura luarea la cunoștință sub semnătură a prezentei informări de către șefii de compartimente, care vor prelucra cu funcționarii publici din subordine, informațiile de mai sus.

Prezenta informare va fi adusa la cunoștința publicului prin afișare pe site-ul Primăriei Municipiului Zalău și, de asemenea, va putea fi studiată la Centrul de Relații cu Publicul din cadrul instituției.

DIRECTOR D.A.P.L.
jrs. ARDELEAN CLAUDIA

cons. jur. SAVA MIHAELA

